

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2012

998/2012

Laki

kaupallisen kalastuksen vakuutustuesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2012

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Tavoite

Lain tavoitteena on edistää kalastuselinkei-
non harjoittamista Suomen aluevesien ja talo-
usvyöhykkeen erityisissä olosuhteissa.

2 §

Sovelletamisala

Tätä lakia sovelletaan kalastusvälineille
sekä rannikkokalastukseen käytettäville aluk-
sille aiheutuneiden vahinkojen korvaamiseen
valtion varoista maksettavaan tukeen.

3 §

Kaupallisen kalastajan määritelmä

Tässä laissa *kaupallisella kalastajalla* tar-
koitetaan luonnollista henkilöä tai yhteisöä,
jonka itse pyytämän kalan tai siitä jalostettu-
jen kalatuotteiden myynnistä kertynyt,
4 §:ssä tarkoitettun vakuutus sopimuksen teke-

mistä välittömästi edeltäneen kolmen tilikau-
den liikevaihdon keskiarvo ylittää arvonlisä-
verolain (1501/1993) 3 §:n 1 momentissa
säädetyn määrän, taikka joka on yhtiö-
miehenä tai osakkaana edellä tarkoitettussa
yhteisössä.

Kaupallisena kalastajana pidetään myös
luonnollista henkilöä tai yhteisöä, joka on
ryhtynyt tai ryhtyy vakuutus sopimuksen te-
kovuonna tai tätä edeltävänä vuonna harjoit-
tamaan kaupallista kalastusta ja joka esittää
suunnitelman siitä, miten kalan tai siitä jalos-
tettujen kalatuotteiden myynnistä kertyvä lii-
kevaihto ylittää arvonlisäverolain 3 §:n 1 mo-
mentissa säädetyn määrän viimeistään kol-
mantena tilikautena vakuutus sopimuksen te-
kemisestä.

2 luku

Vakuutustuen edellytykset

4 §

Vakuutustuen saajaa koskevat edellytykset

Vakuutustukea myönnetään ilman erillistä
hakemusta sellaiselle kaupalliselle kalasta-
jalle, joka on tehnyt vakuutus sopimuksen hy-
väksytyyn kalastusvakuutuslaitoksen kanssa.

Edellytyksenä on, että kaupallinen kalastaja on merkitty kalastusaluksen haltijaksi tai omistajaksi merellä toimivien kalastus- ja vesiviljelyalusten rekisteröinnistä annetussa laissa (690/2010) tarkoitettuun rekisteriin, jäljempänä *kalastusalusrekisteri*. Jos kyseessä on luonnollinen henkilö, tämän tulee olla rekisteröitynyt ammattikalastajaksi.

Vakuutustuen maksamisen edellytyksenä on, että tuen saaja on oikeutettu vakuutuskorvaukseen 1 momentissa tarkoitettun vakuutus-sopimuksen perusteella. Vakuutustuki maksetaan tuen saajalle osana kalastusvakuutuslaitoksen suorittamaa vakuutuskorvausta.

Vakuutus-sopimusta koskevista edellytyksistä, kalastusvakuutuslaitosten hyväksymisestä ja korvauksen hakemisesta valtiolta säädetään 3 luvussa.

5 §

Vahinkotapahtumaa koskevat edellytykset

Vakuutustukea maksetaan sellaisen vahingon perusteella, joka on syntynyt voimakkaan myrskyn, karikkoisen rannikon, lumi- tai jääolosuhteiden taikka hylkeiden tai merimetsojen aiheuttamana:

1) Suomen aluevesillä tai talousvyöhykkeellä;

2) kalastusalusrekisteriin merkityillä aluksilla käytettäville pyyntivälineille, kalastusalusrekisterissä rannikkoalusten ryhmään merkityille aluksille taikka talvikalastuksessa käytettäville pyynti-, kulku- ja kuljetusvälineille;

3) satamassa, ankkurissa, telakalla, kalastustapahtuman aikana, pyynti- tai kalankuljetusmatkalla taikka ihmishenkiä pelastettaessa.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vakuutustuen piiriin kuuluvista vahingoista, pyyntivälineistä, kalastustapahtumista ja pyyntimatkoista sekä vahingon aiheuttaneista luonnonolosuhteista.

6 §

Tuen epääminen

Vakuutustukea ei makseta, jos tuen saaja on lainvoimaisella ratkaisulla tuomittu sakko-

tai vankeusrangaistukseen Euroopan unionin yhteisen kalastuspolitiikan toimeenpanoa koskevan Euroopan unionin tai kansallisen lainsäädännön rikkomisesta. Oikeutta tukeen ei ole sellaisten vahinkojen perusteella, jotka ovat syntyneet sen kalenterivuoden aikana, jona rikkomus on tapahtunut.

Vakuutustukea ei makseta, jos tuen saaja:

1) on aiheuttanut tahallisesti vahinkotapahtuman tai huolimattomuudellaan olennaisesti myötävaikuttanut sen syntyyn;

2) on vaikuttanut vahingon suuruuteen laininlyömällä vakuutuskohteen pelastustyöt tai käyttämällä vakuutuksen kohteena olevaa alusta tai pyyntivälinettä sen tavanomaisesta käyttötarkoituksesta tai -tavasta poikkeavalla tavalla;

3) ei täytä 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua liikevaihtoa koskevaa edellytystä tai 4 §:n 1 momentissa säädettyä rekisteröintiä koskevaa edellytystä.

7 §

Vakuutustuen määrä

Vakuutustukea maksetaan määrä, joka vastaa 40 prosenttia vahingon todellisesta suuruudesta. Jos vahinko on aiheutunut rannikkoalukselle, veneelle, isorysälle, troolille tai nuotalle, tukea maksetaan kuitenkin määrä, joka vastaa 90 prosenttia vahingon todellisesta suuruudesta. Vakuutustukea ei makseta siltä osin kuin kalastusvakuutuslaitoksen on mahdollista saada takautumisoikeuden perusteella korvausta kolmannelta taholta. Jos vakuutuskorvausta alennetaan vakuutus-sopimuksen ehdoissa määrättyllä perusteella, tukea maksetaan kuitenkin enintään edellä mainittu osuus alennettun vakuutuskorvauksen määrästä. Jos vakuutuskorvaus evätään kokonaisuudessaan vakuutustuen saajan toiminnasta johtuvalla perusteella, tukea ei makseta.

Vakuutustukea ei makseta, jos sen määrä vahinkotapahtumaa kohden olisi enintään 100 euroa. Tätä määrää laskettaessa vahinkotapahtumana pidetään kaikkia saman kalastustapahtuman, pyyntimatkan, kalankuljetusmatkan tai pelastustehtävän aikana aiheutuneita vahinkoja. Jos vahingon tapahtumahetkeä on mahdotonta todentaa, vahinkotapahtumana pidetään saman kalastustapahtuman,

pyyntimatkan, kalankuljetusmatkan tai pelastustehtävän aikana todettuja vahinkoja. Jos kysymys on verkoille aiheutuneista vahingoista, edellä tarkoitettua määrää laskettaessa otetaan kuitenkin huomioon yhden kalenterivuoden aikana tapahtuneet vahingot.

8 §

Selvitys vahinkotapahtumasta

Vakuutustuen saaja on velvollinen esittämään selvityksen vahingon olosuhteista, määrästä ja muista vahinkotapahtumaan liittyvistä tuen maksamisen edellytyksistä. Selvitys on esitettävä ilman aiheetonta viivytystä.

Selvitys toimitetaan kalastusvakuutuslaitokselle, joka on velvollinen säilyttämään vahinkotapahtumaa koskevat tiedot ja asiakirjat 10 vuotta vakuutuskorvauksen maksamisesta.

3 luku

Kalastusvakuutuslaitosta koskevat vaatimukset

9 §

Vakuutus sopimusta koskevat edellytykset

Tässä laissa tarkoitettuun vakuutus sopimukseen sovelletaan vakuutus sopimus lakia (543/1994), jollei jäljempänä toisin säädetä. Kalastusvakuutus laitoksen on hyväksyttävä vakuutusnottajaksi jokainen tässä laissa säädetty vakuutustuen saajaa koskevat edellytykset täyttävä taho. Vakuutuslaitos voi kieltäytyä sopimuksen tekemisestä, jos tuen saaja on olennaisesti rikkonut vakuutustuen tai vakuutus sopimuksen ehtoja kahden edeltävän kalenterivuoden aikana siten, että sopimus on irtisanottu, tai muutoin on perusteltu syytä epäillä, ettei tuen saaja täytä vakuutus sopimuksesta aiheutuvia velvoitteitaan.

Vakuutuksen on katettava kaikki 5 §:ssä säädetty edellytykset täyttävät vahinkotapahtumat sekä vakuutusnottajan käyttökelpoiset samaan pyydyslajiin kuuluvat kalastusvälineet ja rannikkoalukset niiden täydestä arvosta. Jos vakuutusta haetaan rannikkoalukselle, edellytyksenä on, että alus on katsas-

settu, tai jos aluksen kokonaispituus on alle 10 metriä, muu luotettava selvitys aluksen kunnosta.

Tuen saajalta perittävän vakuutusmaksun tulee olla kohtuullinen. Kalastusvakuutuslaitoksen on vakuutusmaksuja määritellään otettava huomioon tuen hallinnointiin liittyvät välttämättömät kustannukset sekä tuen määrään perustuva kalastusvakuutuslaitoksen riskin aleneminen.

Vakuutus sopimus on voimassa kalenterivuoden kerrallaan. Sopimuksen voimassaolo jatkuu ilman toimenpiteitä, jollei kumpikaan osapuoli irtisano sopimusta viimeistään 15 päivänä joulukuuta. Sopimus on irtisanottava, jos vakuutustuen ehtojen muuttaminen tätä edellyttää, kalastusvakuutuslaitoksen hyväksyntä peruutetaan, vakuutusnottaja ei ole täyttänyt 3 §:n 2 momentissa säädettyä edellytystä, vakuutusnottaja ei enää täytä 4 §:ssä säädettyjä tuen myöntämisen edellytyksiä tai vakuutus sopimusta ei ole tehty tämän pykälän 2 momentissa edellytetyllä tavalla.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä samaan pyydyslajiin kuuluvista kalastusvälineistä sekä sellaisten vakuutuskohteiden kunnosta, jotka on otettava vakuutuksen piiriin.

10 §

Kalastusvakuutuslaitoksen hyväksyminen

Kalastusvakuutuslaitokseksi voidaan hyväksyä sellainen vakuutusyhdistys laissa (1250/1987) tarkoitettu vakuutusyhdistys tai vakuutusyhtiö laissa (521/2008) tarkoitettu vakuutusyhtiö taikka ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa (398/1995) tarkoitettu ulkomaisen vakuutusyhtiön Suomessa sijaitseva sivuliike, jolla on vakuutustukea koskevien tehtävien hoitamiseksi tarvittavat taloudelliset ja hallinnolliset edellytykset. Hyväksynnän edellytyksenä on lisäksi, että hakija osoittaa tarjoavansa vakuutuksia sellaisiin ehdoin, että 9 §:ssä säädetty edellytykset täyttyvät ja että vakuutuskorvauksen perusteella voidaan maksaa vakuutustukea.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus päättää hakijan hyväksymisestä toimimaan kalastusvakuutuslaitoksena. Päätös tehdään hakemuksesta, josta on käytävä ilmi hyväk-

symisen edellytysten kannalta tarpeelliset tiedot. Päätökseen voidaan ottaa vakuutustuen hallinnoimiseen liittyviä ehtoja, jos se on tarpeen yhdenmukaisten menettelyjen varmistamiseksi kalastusvakuutuslaitoksissa.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi peruuttaa kalastusvakuutuslaitoksen hyväksynnän, jos hyväksymisen edellytykset eivät enää täyty. Ennen hyväksynnän peruuttamista tulee vakuutuslaitokselle antaa mahdollisuus kohtuullisessa ajassa korjata virhe, jos korjaaminen on mahdollista. Peruuttamista koskeva päätös tulee voimaan välittömästi seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä.

11 §

Kalastusvakuutuslaitoksen avustamis- ja tiedonantovelvollisuus

Kalastusvakuutuslaitoksen on vahinkotapahtumaa selvittäessään otettava huomioon valtion etu vakuutustuen maksajana ja viivytystä saatettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tietoon epäily mahdollisista tukeen liittyvistä väärinkäytöksistä.

Kalastusvakuutuslaitoksen on ilmoitettava hyvissä ajoin ennakolta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sellaisista muutoksista, jotka koskevat vakuutussopimuksen ehtoja, vakuutusmaksuja tai muita olosuhteita, joilla voi olla merkitystä kalastusvakuutuslaitoksen hyväksynnän kannalta.

Kalastusvakuutuslaitoksella on velvollisuus ilmoittaa arvoltaan 50 000 euroa ylittävistä vahingoista elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ennen korvauksen maksamista. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle on varattava tilaisuus tarkastaa vahinko ennen korvauksen suorittamista. Kalastusvakuutuslaitoksen on avustettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusta tarkastuksessa antamalla tietoja ja asiantuntija-apua.

Kalastusvakuutuslaitoksella on velvollisuus yksilöidystä pyynnöstä luovuttaa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sellaisia tuen saajaa ja vakuutuskohdetta koskevia tietoja, jotka ovat edeltämättömiä vakuutustuen maksamisen edellytysten selvittämiseksi ja valvomiseksi.

Kalastusvakuutuslaitoksen tiedonantovelvollisuus koskee myös salassa pidettäviä tietoja. Tietoja ei saa käyttää muuhun kuin siihen tarkoitukseen, johon ne on viranomaiselle säädettyjen tehtävien hoitamiseksi luovutettu.

12 §

Vakuutustukea koskeva päätös

Kalastusvakuutuslaitoksen on vakuutusso-
pimusta koskevassa asiassa annettava hakijalle tämän pyynnöstä kirjallinen päätös.

Kalastusvakuutuslaitos antaa vakuutuskorvausta koskevassa asiassa hakijalle kirjallisen päätöksen. Jos vakuutuskorvauksen osana maksetaan tukea, päätöksestä on käytävä ilmi tuen osuus korvauksesta. Jos tuki evätään kokonaan tai osittain, päätöksestä on käytävä ilmi, miltä osin tukea ei makseta sekä perustelut tuen epäämiselle.

13 §

Korvauksen hakeminen valtiolta

Kalastusvakuutuslaitoksen on kirjallisesti haettava valtiolta korvausta tässä laissa tarkoitettujen vakuutuskorvausten osana maksetaan tuista. Hakemus voidaan tehdä enintään kahdesti vuodessa. Jos yhteen vahinkotapahtumaan sisältyvän vahingon suuruus ylittää 50 000 euroa, kalastusvakuutuslaitos voi hakea ennakkoa.

Hakemus osoitetaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle. Hakemukseen on liitettävä selvitys tuen saajista, tukeen oikeuttavien vahinkojen perusteella maksetuista korvauksista ja niihin sisältyvän tuen osuudesta tai tarvittavan ennakon määrästä sekä kuvaus vahinkotapahtumista.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä korvauksen hakemisesta ja maksamisesta noudatettavasta menettelystä.

14 §

Kalastusvakuutuslaitoksen tehtävien hoitaminen

Kalastusvakuutuslaitoksen on tässä laissa

säädetyt tehtäviä hoitaessaan noudatettava, mitä hallintolaissa (434/2003), sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetussa laissa (13/2003), kielilaissa (423/2003) ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään.

Kalastusvakuutuslaitoksen palveluksessa olevaan henkilöön tai luottamustehtävää hoitavaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä tämän hoitavien vakuutustukeen liittyviä tehtäviä. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

15 §

Kalastusvakuutuslaitoksen ohjaus ja valvonta

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ohjaa ja valvoo kalastusvakuutuslaitoksia niiden hoitaessa tässä laissa säädetyt tehtäviä. Muusta kalastusvakuutuslaitosten valvonnasta säädetään 10 §:n 1 momentissa mainituissa laeissa.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella on oikeus suorittaa tarkastus kalastusvakuutuslaitoksen toimitiloissa. Tarkastus voi koskea kaikkia tiloja ja tietoja, jotka ovat merkityksellisiä hyväksynnän edellytysten ja vakuutustuen asianmukaisen hallinnon valvomiseksi. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorittaa pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävissä tiloissa.

4 luku

Erinäiset säännökset

16 §

Tuen saajan valvonta

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella on oikeus suorittaa vakuutustuen edellytysten ja määrän toteamiseksi tai valvomiseksi tarkastus tuen saajan aluksella sekä tiloissa, joita käytetään kalastukseen liittyvän elinkeinotoiminnan harjoittamiseen. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorittaa pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävissä tiloissa.

Elinkeino-, ympäristö- ja liikennekeskuksella on oikeus saada tarkastuksen suorittamiseksi tarvittavat tiedot ja asiakirjat maksutta

sekä ottaa vahinkotapahtumaa koskeva aineisto haltuunsa, jos tarkastuksen päämäärän saavuttaminen tätä edellyttää. Aineisto tulee viipymättä palauttaa, kun tarkastuksen suorittaminen ei enää edellytä sen hallussapitoa.

17 §

Tuen takaisinperintä

Perusteetta tai liikaa maksettu tuki peritään takaisin vakuutustuen saajalta, jos:

- 1) tuen saajaa ja vahinkotapahtumaa koskevat edellytykset eivät ole täyttyneet;
- 2) vahinkotapahtuman perusteella on maksettu tukea, johon tuen saajalla ei 6 §:n mukaan ollut oikeutta;
- 3) Euroopan unionin lainsäädäntö tätä edellyttää.

Edellä 6 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa tuki voidaan jättää kokonaan tai osittain perimättä takaisin, jos teosta ei ole annettu sakkoa ankarampaa rangaistusta ja tuen saajalle aiheutuneen vahingon taloudellinen arvo huomioon ottaen takaisinperintä vaarantaisi tuen saajan elinkeinotoiminnan jatkamisen edellytykset.

Takaisinperittävälle määrälle on suoritettava korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua vuotuista korkoa lisätynä kolmella prosenttiyksiköllä. Korkoa on suoritettava vakuutuskorvauksen maksupäivästä takaisinperittävän määrän takaisinmaksuun saakka. Edellä 6 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa takaisinperittävälle määrälle ei lasketa korkoa siltä ajanjaksolta, jonka rikkomusasian käsittely on vireillä viranomaisessa.

Jos takaisinperittävää määrää ei makseta viimeistään takaisinperintäpäätöksessä määrättyinä eräpäivinä, sille on suoritettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuna korkokannan mukaan.

18 §

Takaisinperinnän menettelyt

Tuen takaisinperinnästä päättää elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus. Päätöksellä vahvistetaan takaisinperittävä määrä, 17 §:n 3 momentissa tarkoitettu korko sekä niiden

suorittamiselle asetettava eräpäivä.

Takaisinperintää koskeva päätös on tehtävä ilman aiheetonta viivytystä sen jälkeen, kun elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus sai tiedon takaisinperinnän perusteesta ja viimeistään kymmenen vuoden kuluttua vakuutuskorvauksen maksamisesta.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus vastaa takaisinperintäpäätöksen täytäntöönpanosta. Takaisinperintäpäätös voidaan ulosottoimmin panna täytäntöön sen jälkeen, kun päätös on saanut lainvoiman. Päätöksen täytäntöönpanoon sovelletaan, mitä ulosottokaaressa (705/2007) säädetään.

19 §

Toimivaltainen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Tässä laissa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle säädettyjä tehtäviä hoitaa kaikkien elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten toimialueella Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus. Muut elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset, joiden toimialue rajautuu Suomen merialueen rannikkoon, antavat virka-apua toimialueiltaan 11 §:n 3 momentissa tarkoitettujen vahinkotapahtumien toteamiseksi tehtävissä tarkastuksissa sekä 16 §:ssä tarkoitetuissa tarkastuksissa.

20 §

Muutoksenhaku

Kalastusvakuutuslaitoksen tämän lain soveltamista koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Vakuutuksenottaja voi tehdä päätöksestä oikaisuvaatimuksen Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Oikaisuvaatimus on käsiteltävä viipymättä. Jos samaa vahinkotapahtumaa koskeva asia on vireillä muussa valituselimestä tai tuomioistuimesta, oikaisuvaatimuksen käsittely on keskeytettävä kunnes edellä tarkoitettu asia on ratkaistu.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuk-

sen tässä laissa tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Hallinto-oikeuden tämän lain nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valitus ei estä kalastusvakuutuslaitoksen hyväksynnän peruuttamista koskevan päätöksen täytäntöönpanoa.

5 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

21 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013. Tässä laissa tarkoitettua vakuutustukea voidaan kuitenkin myöntää ja maksaa vasta 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen.

Tällä lailla kumotaan kalastusvakuutusyhdistyksistä annettu laki (331/1958), jäljempänä *kalastusvakuutusyhdistyslaki*.

22 §

Aikaisemman lain mukaisia vakuutusopimuksia ja niihin perustuvia avustuksia koskevat siirtymäsäännökset

Ennen tämän lain voimaantuloa tehdyt kalastusvakuutusyhdistyslain mukaiset vakuutusopimukset on irtisanottava päättymään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013. Niiden perustella maksettaviin valtionavustuksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tämän lain tultua voimaan kalastusvakuutusyhdistys voi tehdä vakuutusopimuksia kalastusvakuutusyhdistyslaissa säädetyillä edellytyksillä siten, että sopimuksen voimasaolo päättyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013. Tällaisten sopimusten perusteella maksettuihin korvauksiin voidaan maksaa kalastusvakuutuslaissa säädettyä avustusta, jos vahinko on tapahtunut sopimuksen voimassa ollessa ja edellytykset täytyvät.

23 §

*Valtionapurahastoa koskevat
siirtymäjärjestelyt*

Kalastusvakuutusyhdistyslain 13 §:ssä tarkoitettuun valtionapurahastoon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä. Jos kalastusvakuutusyhdistys hyväksytään tämän lain 10 §:n nojalla kalastusvakuutuslaitokseksi, valtionapurahastoa ei palauteta valtiolle ja sen hallinnointiin sovelletaan, mitä kalastusvakuutusyhdistyslain 13 §:ssä säädetään. Jos kalastusvakuutusyhdistykset yhdistyvät, kalastusvakuutusyhdistys muutetaan keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi tai kalastusvakuutusyhdistys siirtää vakuutuskantansa toiselle tämän lain 10 §:n 1 momentissa tarkoitetulle toimijalle, valtionapurahastot tuotoineen siirtyvät sijaan tulleen toimijan hallintaan edellyttäen, että tämä hyväksytään kalastusvakuutuslaitokseksi.

Valtionapurahastosta saatua tuottoa ei kuitenkaan 1 päivästä tammikuuta 2014 lähtien saa käyttää kalastusvakuutuslaitoksen tavan-

omaisen toiminnan rahoittamiseen. Tuotto, joka kertyy mainitun päivän jälkeen, on tilitettävä vuosittain valtiolle siltä osin kuin sitä ei käytetä johonkin seuraavista tarkoituksista:

1) kaikkien kalastusvakuutuslaitosten henkilökunnalle tai luottamushenkilöille avoin koulutus, joka koskee tässä laissa säädettyjen tehtävien hoitamista;

2) vakuutustukea koskeva tiedottaminen ja koulutus, joka on avoin kaikille vakuutusosittajille;

3) tämän lain 13 §:ssä tarkoitettujen hakemusten tekemisestä aiheutuvat hallinnolliset kustannukset henkilökunnan palkkakustannuksia tai luottamushenkilöiden palkkioita lukuun ottamatta;

4) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen avustaminen tuen saajan tai vahinkotapahtumien tarkastuksessa.

Jos kalastusvakuutuslaitos lopettaa toimintansa tai sen hyväksyntä peruutetaan, kalastusvakuutuslaitoksen on palautettava ennen toiminnan lopettamista tai viimeistään kuuden kuukauden kuluessa hyväksynnän peruuttamisesta valtionapurahaston arvo valtiolle sekä edellä tarkoitettu tuotto.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2012

Tasavallan Presidentti

SAULI NIINISTÖ

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*